

Amígdales i Amigdalectomia

Servei d'O.R.L

Què són les amígdales i l'amigdalitis?

Les amígdales són un teixit glandular localitzat en ambdós costats de la gola. Les amígdales retenen les bacteries i virus nocius que entren per la gola i fabriquen anticossos que ajuden a lluitar contra les infeccions.

L'amigdalitis succeeix quan les amígdales s'infecten i s'inflamen.

Però les amígdales engrossides o inflamades són normals en molts nens. És possible que vostè no sàpiga avaluar si les amígdales del seu fill estan o no infectades, de manera que, en comptes de deixar-se portar per les seves pròpies apreciacions, posi la salut del seu fill en bones mans. Si sospita que el seu fill pot patir amigdalitis, truqui al pediatre. Els dolors i infeccions de gola recurrents també són un bon motiu per dur-lo al pediatre, el qual podria sol·licitar que li fessin un cultiu de secrecions faríngees per descartar o diagnosticar una infecció denominada faringoamigdalitis estreptocòcica.

Què és l'amigdalectomia i en què consisteix?

L'amigdalectomia és la intervenció en la qual s'extirpen les amígdales, situades en ambdues bandes dels paladars. La intervenció sol efectuar-se sota anestèsia general i a través de la boca.

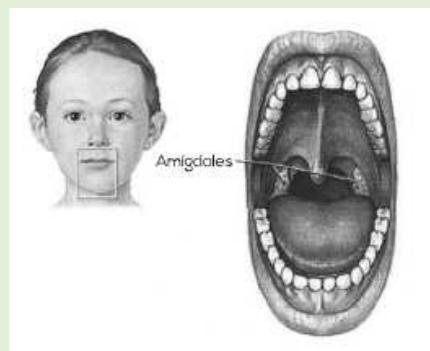
No obstant això, alguns especialistes poden dur-la a terme amb anestèsia local. Dels anestèsics serà informat pel servei d'anestesiologia.

Després de la intervenció, apareixen molèsties doloroses en el moment d'empassar, que solen ser intenses i prolongar-se fins a 10 o 14 dies, i que es poden irradiar cap a l'oïda; cal administrar calmants.

Pot notar-se, durant les primeres hores, la saliva tenyida de sang o, fins i tot, aparèixer vòmits de sang fosca, ja digerida, i que tenen relació amb la sang deglutida durant la intervenció. També poden ser normals les femtes fosques, en els dies immediats, pel mateix motiu.

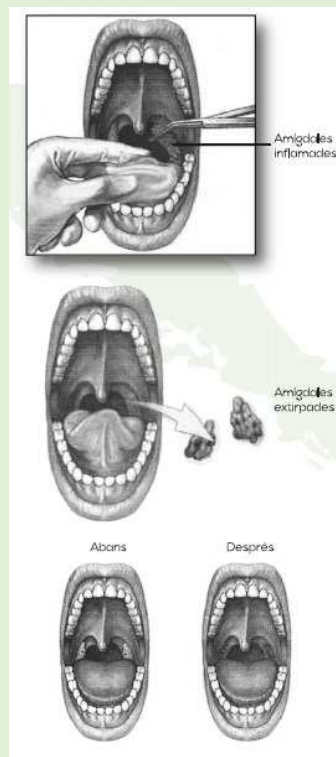
Durant els primers dies pot notar-se mal alè.

Al principi, l'alimentació consistirà només en líquids, i posteriorment serà una alimentació tova fins que es completi la cicatrització.

De l'esmentada intervenció s'esperen els següents beneficis:

Prevenir l'aparició d'infeccions freqüents de les amígdales, així com les seves complicacions, ja esmentades. La intervenció pot millorar les alteracions de l'alimentació i la respiració, així com el ronc i les seves complicacions.

Riscos específics més freqüents d'aquest procediment

Hi ha la possibilitat que persisteixi una petita quantitat d'amígdales en un o ambdós costats del paladar.

Malgrat que és excepcional, també és possible que es produeixi una hemorràgia de certa intensitat durant el període posterior a la intervenció, si aquesta hemorràgia postoperatòria fos molt intensa podria aparèixer una anèmia i inclús un xoc. Hi ha també, la possibilitat que, accidentalment, la sang que procedeix de la ferida operatòria pugui passar cap a les vies respiratòries, fet que pot arribar a obstruir les vies aèries i produir una parada cardiorespiratòria.

No és habitual que aquesta ferida s'infecti, però podria aparèixer una petita infecció o, si l'estat general del pacient està debilitat, una septicèmia, és a dir, la propagació de la infecció a través de la sang del pacient.

A més a més, s'ha de considerar, entre les complicacions, la possibilitat que es produeixi la pèrdua accidental d'alguna peça dental, la fissura del paladar, l'aparició d'una veu nasalitzada, que anomenem rinolàlia, i la insuficiència del vel del paladar per ocluir la part posterior de les fosses nasals, durant la deglució.

En alguns casos, pot aparèixer una torticoli, generalment passatgera, i tos persistent.

Aquest tipus d'intervenció, tant per la pròpia tècnica com per la situació vital de cada pacient, pot portar implícites una sèrie de complicacions comunes i potencialment serioses que podrien requerir tractaments complementaris tant mèdics com quirúrgics, així com un mínim de risc de mortalitat.